

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ جون ۲۰۲۱

تکتیک طالب و یا تبارز انزجار مردم از حاکمیت!؟

(۱)

پنجشنبه- ۲۷ جوزای ۱۴۰۰ - کابل: تا جایی که از مطالعه اخبار بر می آید، امروز نیز نیروهای امنیتی دولت دست نشاندۀ تعدادی از بزرگان و موسپیدان ولایت نورستان را که زیر نام میانجی و ریش سفید، از نیروهای امنیتی دولت دست نشاندۀ می خواستند تا بدون جنگ و خونریزی پوسته ها و پایگاه های شان را به طالب تسلیم نموده در عوض زندگی خودشان را تضمین و مقداری پول و یا یک عدد تفنگ نیز بدانها داده شود؛ دستگیر و عجالتاً محبوس نمودند. در یادداشت کنونی مکث کوتاهی در همین زمینه داریم:

به گفته آگاهان و آنهایی که چند صباح بیشتر از این قلم در این کشور زیسته و بشتر پیرهن پاره کرده اند، هرچند این حرکت ظاهراً برخاسته از نیات نیک مردم محل به خصوص موسپیدان صلحو و مصلحت اندیش به نظر می خورد، مگر با اندکی تعمق می بینیم که مسأله آنطوری که به نظر می آید نیست، بلکه تکرار عین تکتیکیست که ۲۵ سال قبل طالب حین مواجهه با باند های منادی اسلام سیاسی اعم از باند "گلبدین"، باند "ربانی-مسعود" و باند مولوی "نبی" و بقیه موفقانه انجام داد و بسیاری از مناطق را تقریباً بدون خونریزی و به سرعت تصرف نمودند. تنها تفاوت و یا مشکلی که جهت انجام موفقانه این تکتیک سر راه طالب در مقطع کنونی وجود دارد، نبودن آنعده از قومندانه های جهادبست که آن زمان بر مناطق خویش مسلط بودند و زیر عنوان "انائومی قومندانها" از جانب "آی. اس. آی" خرید شده و افسار آنها در دست استخبارات نظامی پاکستان قرار داشت و به هر سمتی که می خواستند می توانستند آنها را بکشانند. در حالی که فعلاً آن قومندانها دیگر نقش گذشته شان را ندارند و چه بسا امروز در لباس ریش سفیدان، همان وظیفه را به دوش گرفته باشند.

هرگاه بدین مسأله به مثابه تکتیک نگریسته شود، می بینیم که این تکتیک بعد از افتضاح توافقنامه دولت دست نشاندۀ در ولسوالی دهانه غوری، امسال برای بار اول در لغمان قبل از سقوط ولسوالی های آن مطرح گردید که تقریباً از جانب دولت دست نشاندۀ هیچ عکس اعلمی نسبت به آن نشان داده نشد.

به دنبال آن که در پیامد تحقق آن سازش مفتضح، طالب قادر شد تقریباً تمام ولسوالی های ولایت لغمان را فتح نماید و خود را به دروازه های مرکز ولایت شهر مهنترلام برساند، هرچند از جانب نیروهای امنیتی دولت دست نشاندۀ و مقامات مسؤول مانند ارگ، شورای امنیت، وزارت های دفاع، داخله و امنیت ضد ملی هیچ گونه عکس العمل و یا

موضعگیری صورت نگرفت، مگر والی بادغیس، متوجه توطئه شده برای بار اول به آدرس آن ریش سفیدان محلی اخطار صادر کرد که هرگاه باز هم به چنان کاری تشبث ورزند، بازداشت خواهند شد. حرکتی که علی رغم ادامه سکوت از جانب سران دولت دست نشانده، گویا به ابتکار یکی دو والی چند تن از آن ریش سپیدان و یا "افسقال" ها باز داشت شده اند.

آنچه در این میان می باید به دقت مورد توجه قرار گیرد، این است که آیا تشبث به چنین کاری و از نیروهای دولت دست نشانده خواستن تا خود را در عوش گرفتن یک میل تفنگ به طالب تسلیم کنند، واقعاً زاده و محصول فکر خود آن ریش سپیدان است و یا این که طالب بدین وسیله و به گفته لغمانی ها با "غولاندن" سربازان دولت دست نشانده می خواهد بدون تلفات و به مانند یک ربع قرن قبل، باز هم پیشروی نماید.

درک این سؤال، می تواند برای دولت دست نشانده ارزش حیاتی داشته باشد، چه به همان سان که برخورد خوشبینانه و سهل انگارانه و تمام ریش سپیدان را "مصلح" و "دلسوز" تصور نمودن، چون موربانه پایه های حاکمیت نظام را خواهد خورد، برخورد خشک و تمام موسپیدان را عامل دشمن دانستن و همه را به زندان افکندن، باعث دوری بیشتر مردم از حاکمیت گردیده، عملاً باشندگان تمام مناطق را به دشمن حاکمیت مبدل خواهد نمود.

ادامه دارد